

Better Being a Ba'al Teshuva?

1. דברים ל:בג

(ב) וּשְׁבַתְּ עִדְהָ אֱלֹקֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְּךָ וּבְנֵיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:

And you return to the LORD your God, and you and your children heed His command with all your heart and soul, just as I enjoin upon you this day,

(ג) וְשָׁב ה' אֱלֹקֶיךָ אֶת־שְׁבוּתְךָ וְרִחַמְךָ וְשָׁב וְקִבְצָךְ מִכָּל־הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָךְ ה' אֱלֹקֶיךָ שָׁמָּה:

then the LORD your God will restore your fortunes and take you back in love. He will bring you together again from all the peoples where the LORD your God has scattered you.

2. דברים ל:יט

י"ט) הַעִידֵתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ הַמַּיִם וְהַמָּוֶת וְנָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבִחְרַתְּ בֵּינָיִם לִמְעַן תִּחַרְהָ אֶתְּךָ וְזָרְשָׁךְ:

I call heaven and earth to witness against you this day: I have put before you life and death, blessing and curse. Choose life—if you and your offspring would live—

3. רמב"ן ל:יא

וטעם כי המצוה הזאת על כל התורה כולה והנכון כי על כל התורה יאמר (לעיל ח א) "כל המצוה אשר אנכי מצוך היום" אבל המצוה הזאת על התשובה הנזכרת כי והשבות אל לבבך (בפסוק א) ושבת עד ה' אלהיך (בפסוק ב) מצוה שיצוה אותנו לעשות כן ונאמרה בלשון הבינוני לרמז בהבטחה כי עתיד הדבר להיות כן והטעם לאמר כי אם יהיה נדחך בקצה השמים ואתה ביד העמים תוכל לשוב אל ה' ולעשות ככל אשר אנכי מצוך היום כי אין הדבר נפלא ורחוק ממך אבל קרוב אליך מאד לעשותו בכל עת ובכל מקום וזה טעם בפירך ובלבבך לעשותו שיתודו את עונם ואת עון אבותם בפיהם וישובו בלבם אל ה' ויקבלו עליהם היום התורה לעשותה לדורות כאשר הזכיר (לעיל פסוק ב) אתה ובניך בכל לבבך כמו שפירשתי (שם):

אריאל Goldschneider

4. ברכת לד:

ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: כל הנביאים כולן לא נתנבאו אלא לבעלי תשובה, אבל צדיקים גמורים "עין לא ראתה אליהם זולתך".

And Rabbi Hiyya bar Abba said that Rabbi Yohanan said: All of the prophets only prophesied their prophecies of consolation with regard to penitents but with regard to the full-fledged righteous it is stated: "No eye has seen it, God, aside from You."

ופליגא דרבי אבהו, דאמר רבי אבהו: מקום שבעלי תשובה עומדין — צדיקים גמורים אינם עומדין, שנגמרו: "שלום שלום לרחוק ולקרוב". "לרחוק" ברישא, והדר "לקרוב".

And the Gemara notes that this statement disagrees with the opinion of Rabbi Abbahu who holds that penitents are superior to the righteous. As Rabbi Abbahu said: In the place where penitents stand, even the full-fledged righteous do not stand, as it is stated: "Peace, peace upon him who is far and him who is near." Peace and greeting is extended first to him who is far, the penitent, and only thereafter is peace extended to him who is near, the full-fledged righteous.

5. רמב"ם הלכות תשובה ז"ב:

ואל ידמה אדם בעל תשובה שהוא מרחק ממעלת הצדיקים מפני העונות וחסטאות שעשה. אין הדבר כן אלא אהוב ונחמד הוא לפני הבורא קאילו לא חטא מעולם. ולא עוד אלא ששכרו הרבה שהרי טעם טעם החטא ופרש ממנו וכבש יצרו. אמרו חכמים מקום שבעלי תשובה עומדין אין צדיקים גמורין; כולין לעמד בו. כלומר מעלתן גדולה ממעלת אלו שלא חטאו מעולם מפני שהן כובשים יצרים יותר מהם:

Let not a penitent man imagine that he is removed at a distance from the degree of the righteous on account of the iniquities and sins which he had committed. It is not so forsooth, but the Creator considers him beloved and desirable, as if he had ever known of no sin. Moreover, his reward is great; for, after having partaken of the taste of sin, he separated himself therefrom and conquered his passion. The sages said: "The place where on the penitent stand the wholly righteous could not stand;" as if saying: "their degree is above the degree of those who ever did not sin, because it is more difficult for them to subdue their passion than for the others.

6. תניא פרק ז

שהיא תשובה מאהבה מעומקא דלבא, באהבה והשיקה ונפש שוקקה לדבקה בו יתברך

This is achieved through "repentance out of love (of G-d)," coming from the depths of the heart, with great love and fervor, and from a soul passionately desiring to cleave to the blessed G-d

וצמאה נפשו לה' כארץ עיפה וציה

and thirsting for G-d like a parched and barren soil thirsts desperately for water.

להיות כי עד הגה היתה נפשו בארץ ציה וצלמות, היא הסטרא אחרא, ורחוקה מאור פני ה' בתכלית

For inasmuch as till now until he repented his soul had been in a barren wilderness and in the shadow of death, which is the sitra achra, and had been far removed from the light of the Divine Countenance, in the greatest possible measure,

ולזאת צמאה נפשו ביתר עז מצמאון נפשות הצדיקים

therefore, now that he "repents out of love" his soul thirsts for G-d even more intensely than the souls of the righteous who have never sinned.

The righteous *tzaddik*, ever close to G-d, is like one who always has water near at hand — his thirst is never so intense. The penitent, however, finds himself as if in a desert, where the very absence of water causes his thirst to burn with greater intensity.

במאמרם ז"ל: במקום שבעלי תשובה עומדים בו

As our Sages say: "Where penitents stand...[not even the perfectly righteous can stand].
For, as explained earlier, the *tzaddik* lacks the penitent's intense yearning for G-d.

ועל תשובה מאהבה רבה זו אמרו שזדונות נעשו לו כזכויות, הואיל ועל ידי זה בא לאהבה רבה זו

[Only] concerning repentance out of such great love has it been said that [the penitent's] premeditated sins become, for him, like virtues, since through them (through the sins which previously had distanced him from G-d) he attained when he repented to this great love. Thus, his sins affected him in the same way as *mitzvot*: they brought about within him a greater love of G-d.

In summary: It is possible even now, before evil completely disappears from the earth, to extricate the vitality of forbidden acts from the *kelipot*, through "repentance out of love of G-d."

.7 בעל שם טוב

THE PENITENT

THE BAAL SHEM TOV:

11:32 The Talmud teaches that, "In the place where those who have repented stand, even the perfectly righteous cannot stand."⁸⁹

I heard a reason why the person who repents is greater. He already knows the heat and enthusiasm of sin. Therefore, when he repents and becomes involved in Torah and good deeds, he does everything with great enthusiasm and intensity. He knows the meaning of enthusiasm, which is not true of the righteous person who has never experienced it.

My master [the Baal Shem Tov] also gave another reason. Good

deeds and Torah study can become habitual for a righteous person, and he does not have that much feeling for them. But when a person comes back, everything is new. If he does not do everything with great attachment, he will fall from his level. He is therefore forced to worship with great enthusiasm.

Or Torah, *Toledoth*⁹⁰

8. אורות התשובה לי-לח

Thirty-Six: Aspire to Do Teshuvah

When a person wants only to be a perfect tzaddik, it is difficult for him to be a person who engages in teshuvah.

Therefore, a person should always focus on aspiring to be a person who does teshuvah, who is immersed in the idea of teshuvah, and aspiring to its actual realization.

Then his teshuvah can raise him upward to the level of perfect tzaddikim – and [even] higher than that.

כשאדם רוצה להיות דוקא צדיק גמור, קשה לו להיות בעל תשובה.

על כן, ראוי לו לאדם שתמיד ישים אל לבו את השאיפה להיות בעל תשובה שקוע ברעיון התשובה ושואף להתגשמותה המעשית.

ואז תוכל תשובתו להרים אותו למעלה, עד מדרת צדיקים גמורים, ולמעלה מזה.

Thirty-Seven: Tranquil and Turbulent Personalities

A person who engages in teshuvah must walk upon elevated paths, upon the ways of piety and holy thought.

There are [also] people who were born with a nature that makes it possible for them to be righteous from their very beginning.

It may happen that they sin and do teshuvah. After their teshuvah, they can [continue] to lead their lives upon the road of those who are righteous from their very beginning – without a noticeable and constantly yearning intensity of holy flame.

But those [people] who by nature have the type of souls that make it necessary [for them]

בעל תשובה מוכרח ללכת בדרכים עליונים, בארחות חסידות ומחשבה קדושה.

אכן, ישנם אנשים כאלה שנולדים בסבע להיות אפשר להם להיות צדיקים מעיקרם.

והם גם אם נזדמן שחטאו ועושים תשובה, יכולים אחר תשובתם להיות בארחות חיים בדרך צדיקים דמיקרא, לא בתגבורת להבת קדושה ניכרת וחושקת תדירה.

אבל אותם שמטבעם יש בהם נשמות כאלה שתמיד

to always [engage in] teshuvah are called upon to be pious people and men of holiness.

הם צריכים לתשובה, הם הם הקרואים להיות חסידים ואנשי קודש.

Thirty-Eight: Leave a State of Smallness

Sometimes a person's spirit falls into [a state of] smallness, and he does not find any satisfaction within himself. [This is] due to the paucity of his good deeds, the amount of [his] sins, and the paucity of [his] diligence in [learning] Torah.

[This] person must exert himself in the [realm of the] secret of thought. He must know that "the thought of a person who understands one matter [via inference] from another is more valued by the Holy One, blessed be He, than all sacrifices and burnt offerings" [Zohar, Nasso 121b].

יש שהרוח נופל בקטנות ואין האדם מוצא בנפשו נחת רוח, מפני מיעוט המעשים הטובים שלו ומפני חשבון עוונות ומיעוט שקידת התורה.

וצריך האדם להתאמץ בסוד המחשבה, וידע כי "המבין דבר מתוך דבר - מחשבה דיליה חשיב קמי קודשא בריך הוא מכל קרבני ועליון".

אורב ומסטיין, פי מלבוש בגימטריא חשמ"ל, ומהחשמ"ל
בורחים כל המשחיתים.

וזה (משלי לא): עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון. על-ידי
הלבוש, שהוא בחינת החשמ"ל, שהוא לבוש עז והדר, לבוש
חזק ונאה, על-ידי-זה ותשחק ליום אחרון. שאינו גרא ממנו כלל
כנ"ל.

ועקר הזמן לזה הוא חדש אלול. וזה: לבושה ותשחק ליום
אחרון — ראשי-תבות אלול.